Хишери Славка

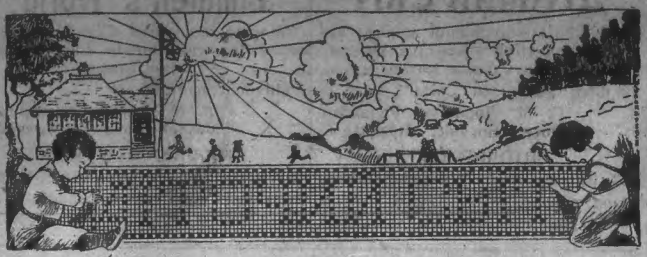

Діточий Світ

CHILDREN'S WORLD

РІК І. ЧЕРВЕНЬ, 1924. ЧИСЛО І.

Одинокий ілюстрований місячний журнал для Української молоді в Канаді і Злуч. Державах.

The only illustrated Ukrainian monthly magazine for children in Canada and United States.

Праця єдина з неволі нас вирве,
Нумо до праці брати!
Годі лякатись! На діло святеє
Сміливо будемо йти!

Борис Грінченко.

CHILDREN'S WORLD

683 BURROWS AVE WINNIPEG, MAN.

Діточий Світ

Одинокий ілюстрований журнал для українських дітей в Канаді і Америці.
Виходить раз на місяць.

Видавці „Діточого Світа"
С. М. Дорощук, Редактор.
Йосиф Богоніс, Управитель.

ДІТОЧИЙ СВІТ.
683 Burrows Ave., Winnipeg, Canada
Річна передплата в Канаді $1.50
Поза границями Канади $1.75

Children's World

The only illustrated Ukrainian magazine for children in Canada and United States

Published monthly by
S. M. Doroschuk, Editor.
Joseph Bahonis, Manager.

CHILDREN'S WORLD
683 Burrows Ave., Winnipeg, Canada
Subscription per year in Canada $1.50
Subscription per year Abroad $1.75

М. І. СОХАЦЬКИЙ

Артистична Переплетня Книжок.
Приймаю до оправи ріжні книжки в томах і поодиноко. — Спеціяльна оправа книжок шкільних, правничих, торговельних, молитвенників і ин. .. Оплатиться вам мати книжку оправлену в сильну і гарну оправу. ..
Заходіть, або пишіть на понизшу адресу:

M. I. SOCHASKY
275½ Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

ГОСПОДАР

Одинокий Український Господарський Журнал в Канаді і Злучених Державах.
Виходить місячно. — Річна передплата $1.50.
Почтова адреса:

HOSPODAR
P. O. Box 1616, Winnipeg, Man.

РОДИЧІ І ВИХОВАТЕЛІ ДІТЕЙ!

Не жалуйте $1.50 на рік для своїх дітей. Запринумеруйте для них „ДІТОЧИЙ СВІТ", одинокий ілюстрований журнал для українських дітей в Канаді і Америці.

Коли хочемо бути сильним народом, то виховуймо своїх дітей. Не повинно бути ані одної української хати де-би не знаходився „Діточий Свій". Доляра і пів на рік не є нічим в порівнанню до тої користи, яку діти черпатимуть з сего журнала, як морально так й духово.

Спішіть з передплатою СЬВИЧАС і приєднуйте нових передплатників! Молодість не жде! Діти се наша світоч.

Передплату шліть на адресу:

CHILDREN'S WORLD
683 BURROWS AVE WINNIPEG, MAN.

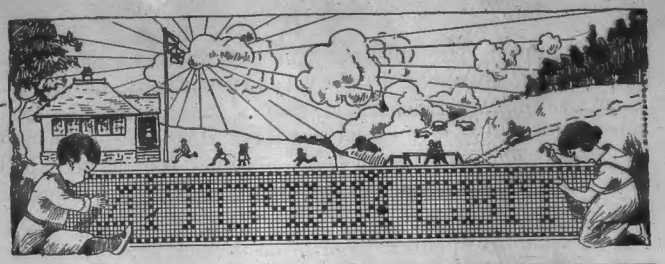

РІК І. ЧЕРВЕНЬ, 1924. ЧИСЛО І.

Нічого на світі
Без труду не має;
Найменше змагання
Борні вимагає.

ЛЮБИМ ДІТОЧКАМ.

Отсе вам, любенькі діточки „Діточий Світ", що виріс на просторих степах нашої прибраної вітчини. Прийміть його радо, — се-ж ваш обовязок. Час вже, щоби й діти мали свій часопис.

Читайте його, діточки. Поширюйте його хата від хати, так, щоби в кождій місцевости не було ані одної хати, де-б не знаходився „Діточий Світ", одинокий діточий журнал. Коли старші люде мають свої часописи, читають їх, то й діти повинні мати. Глядіть, щоби кожда дитина мала „Діточий Світ", і читала його. Гідне діло варте вашого попертя.

„Діточий Світ" буде для вас розрадою і порадою; жерелом з котрого черпатимете богато, богато. „Діточий Світ" буде містити ВСЕ, що діти люблять читати; до того буде мати дуже много ріжних ілюстрацій, образців. Тож, читайте все, що є в „Діточім Світі" уважно, а знайдете заховану тайну: як на світі жити, як цінити добро і працю а оминати і вистерігатися неробства, лінивства і зла. Навчайтесь всего доброго, щоб колись як виростете, було з чим вийти у світ. Любіть одно другого і любіть працю. Як звикнете тепер працювати, то се стане для вас за найпевнійше і найбільше богацтво. Працею усе осягнете і всі перешкоди легко поборите.

А передовсім ростучи, не забувайте на сю землицю,

на якій виріс „Діточий Світ", не забувайте на нашу дорогу українську мову. Тямте у кожду хвилину, що ви діти великого і славного українського народу, якого тепер лиш вороги закули у важкі кайдани. Шануйте свою мову і щісно, славну на весь світ, — то вас й чужі пошанують. Учітеся, читайте! До праці над собою, до науки, і світла.

А у нашій праці — науці, за дорогесказ стане вам ваш журнал, „Діточий Світ" і поведе та підтримає вас через перші ступні життя, щоб ви колись могли стати здорові, сильні умом і тілом для слави і добра українського народу, та сеї землиці, на якій вам тепер приходиться жити.

„Діточий Світ» поведе вас до кращого життя, розвине вашi умові сили, віру в себе,певність, і охоту до праці над собою для вашого власного добра.

Не читайте лиш самі, але також читайте „Діточий Світ" і другим дітям. Заохочуйте їх, щоби і вони стали його сталими читачами. Коли-же знайдуться такі діти, що ще не вміють по українськи читати, то навчіть їх. Вони вам за се певно колись подякують, та згадуватимуть вас добрим і щирим словом. **Кожда українська дитина повинна вміти по українськи читати і писати.**

Просвічуйтесь самі, та вчіть других. Сповняйте свій обовязок супроти своїх ближніх. В просвіті ваша сила. Добре робіть, добре буде. Лиш учіться! Читайте самі, читайте і другим; учіться самі тай підучуйте других! Се святе діло.

Старайтеся мати богато українських діточих книжок. Книжки, се найбільший скарб, — найбільші наші приятелі, бо дають нам розуму й мудрости без котрої нині на світі людина нічого не варта.

Хто схоче яких гарних книжок, то зможе дістати їх через редакцію „Діточого Світа".

Коли маєте який цент, то не тратьте його марно а складайте, а коли вже збереться купочка, тоді піпліть собі за книжочками. В кождій хаті діти повинні мати богато **своїх діточих книжочок.**

Хто більшу бібліотеку має,
Той більше з неї користає.

Клич Рідної Школи

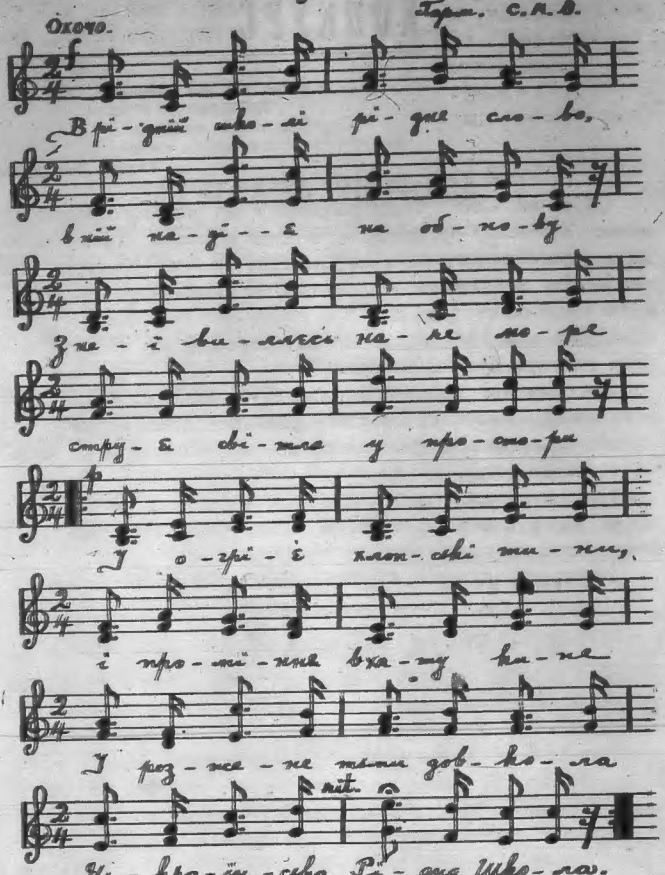

В рідній школі, рідне слово,
В ній надія на обнову,
З неї вилесь наче море,
Струя світла у простори.
І огріє хлопські тини,
І проміння в хату кине
І розжене тьми довкола.
Українська Рідна Школа.

З неї вийде племя сміле,
Що доборе вражі сили,
Що обійме меншіх братей,
Своїх кликне в бій завзятий,
А в тім бою зломить пута,
Що в них наша доля скута
І підійме рабські чола
Українська Рідна Школа.

Константина Малицька.

КОНКУРС.

Коли час, так працюй,
Забавляйтесь у пору:
Так успіхи знайдеш
І веселість свою.
Гальша Дністрова.

„Діточий Світ" буде роздавати на першого кождого місяця належиту нагороду всім тим діточкам, котрі напишуть, щось нового зі своєї власної голови. Коли хочете знати, про що писати, то глядіть на „Програму Журнала" в сім числі на стороні 5.

Дуже гарні нагороди також одержать всі ті діти, котрих рисунки будуть найкращі.

Рисования і писання мусить бути лише на одній стороні паперу. Рисувати і писати належить щось нового, чого ще нігде нема. Відписувати, або відрисовувати не можна, се не чесно.

Писання і рисунки мусять бути в редакції не пізнійше як на 25-го кождого місця. Рисунки посилайте між грубими картками, вони так не пімнуться.

Найкращі рисунки будуть поміщені в „Діточім Світі".

ДЛЯ ВСІХ.

Хто перший з дітей або зі старших напише і пришле до редакції діточу сценку на одну, дві або й більше дій, — одержить $5.00 нагороди.

Отже, любі діточки, маєте велике поле, велику нагоду до попису. Думайте, видумайте щось нового, напишіть, нарисуйте щось нового і присилайте до „Діточого Світа", а одержите дуже гарну нагороду за свою працю.

Редакція.

ЗАМІТКА.

ХТО має які книжки, рукописи, або які инші матеріяли пригожі для дітей (не робить різницї в якій мові), ласкаво зволить прислати їх до редакції „Діточого Світа". За відповідний матеріял винагороджуємо.

Редакція.

Хто за місяць червень збере найбільше передплатників для „Діточого Світа", одержить велику і дуже вартісну нагороду.

Ану, хто перший?

Редакція.

ПРОГРАМА ЖУРНАЛА.

„Діточий Світ" буде містити дуже цікаві, і цінні матеріяли для дітей. В „Діточім Світі" буде ВСЕ ТЕ, що діти люблять, і з чогоб діти якнайбільше користали — як морально так й духово.

В „Діточім Світі" кожда дитина знайде для себе свій кутик, потіху і науку. Нашим завданням є: зробити сей журнал таким, щоби його всі любили, і не могли обійтися без него; а завданням і обовязком всіх родичів й вихователів молодіжи повинно бути: щоби сей журнал якнайширше розповюднити, так щоби не було ані одної української дитини, котраб не читала свій одинокий журнал. **Час щоби і діти мали свій журнал!** „Діточий Світ" стане для дітворі дорогосказом, після котрого, вона поступати ме та розвивати свої умові сили.

ЩО БУДЕ МІСТИТИСЯ В „ДІТОЧІМ СВІТІ"?

1). Домашна або початкова географія; статті і замітки з науки природознавства; цікаві явища в природі; винаходи; відкриття; як робити пожиточні річи; гігієна для дітей; спеціяльні лектури початкової музики; грамматика; укр. мова і т. п.

2) Поезії, вірші, афоризми, акростихи, приказки, приповідки; про українську пісню; про народних співаків і т. п.

3). Казки і оповідання з життя природи, байки, пригоди; історійки і т. п.

4) Нові пісні з нотами на два і більше голосів.

5). Діточі сценки, або штуки театральні.

6). Забави для дітей.

7) Сміховинки в образках і писемні.

8). Всілякі ломиголовки, як шаради, загадки, ребуси, льотографи і т. п.

9) Місце для переписки дітей.

СЛІДУЮЧЕ ЧИСЛО „ДІТОЧОГО СВІТА".

ХТО бажає стало отримувати сей цінний журнал, повинен сейчас прислати передплату.

Слідуюче число „Діточого Світа" вишлемо тільки тим, що пришлють передплату.

Цілорічна передплата виносить всего $1.50, — майже нічим в порівнанню з тим скарбом, який діти черпатимуть з сего журнала.

Сподіємось і віримо, що всі вихователі дітей не пожалують сей маленької суми для добра своїх дітей.

Передплату просимо надсилати на слідуючу адресу:

CHILDREN'S WORLD

683 BURROWS AVE. WINNIPEG, MAN.

КІЛЬКА УВАГ ПРО СЕЙ КРАЙ, ДЕ ЖИВЕМО.

Ми живемо в богатім краю, Канаді. Канада се наша нова, улюблена вітчина. Ми її любимо задля її розлогих степів, озер, лісів, гір, рік і буйних піль.

Ми повинні любити сей край і бути його добрими і примірними горожанами. Щоб бути його добрими синами і доньками, то ми повинні дуже радо учитися, просвіщатися, щоб сей край більше пізнати. Ростучи, ми повинні учитись та пізнавати всі його закони, правила, весь устрій сеї держави, — щоб, коли виростемо, могли брати дійсну участь разом з другими в його розвою для спільного добра.

ПРИСВЯТА.

Кохані рідні діточки!
Вам до науки, до читання,
На добрий спомин й навчання
Я написав сі баєчки.

Коли робота ся моя
Вам, серед радісного сміху,
Дасть задоволення й утіху, —
Щасливий, дітки, з вами й я!...

С. Черкасенко.

ЯК ГРИЦЬКО ЛАПАВ РИБУ.

Грицько і його сестричка, Маруся жили з своїми родичами недалеко одного місточка в Канаді на фармах. В сусідстві коло них мешкав самотний чоловік, Николай, котрого Грицько і Маруся кликало дядьком. Діти дуже любили дядька Николая.

А знаєте, чому Грицько і Маруся так дуже любили дядька? Не тому, що він їм часто купував всілякі забавки, як коники, песики, ляльки і візочки, — але тому, що він оповідав їм ріжні історійки, казки, пригоди і байочки.

Бувало, як дядько Николай розказує які казки або байки, то Грицько так пильно слухає, що здавалося, Грицько їх так й проковтує, а що до оповідань про українських козаків — то діти їх найлішне любили. Вони дуже любили слухати про козаків, як ті воювали з Татарами, з Турками, з Поляками та з Москалями; а надто вже про хороброго і відважного Кривоноса, як то він в армії Хмельницького пражив Ляхів.

Дядько не тільки, що був письменний, але вмів так гарно оповідати, що здавалося се все було живе, наче бачиш те все на яві, про що дядько розказує. А полковник Кривонос, то таки привиджався Грицькови і Марусі: сильний, здоровий, в козацькій одежи, з шаблею в руці, та з великим мов сокира ножом. Грицько аж обіймав дядька за шию, з радости, а Маруся легонько стискала дядька за руку. Деякі байки й оповідання, котрі найбільше подобалися дітям, — дядько мусів переповідати по кілька разів, а про Кривоноса, то щось аж десять разів.

Любили діти дядька і за се, що він вмів їх повеселити, і пожартувати з ними. Часом діти брали дядькові жарти за дійсну правду, бо ті жарти були подібні до правди.

Одного разу дядько приніс їм три великі риби. Даючи їх Грицькови і Марусі, сказав:

— Нате діти, дайте своїй матусі. Я зловив їх в ставі коло Журавського.

В тій хвилі мати зачула їх розмову і попросила дядька до хати. Грицько дивився то на рибу то на дядька.

— Прошу, скажіть мені дядьку, як ви ловите рибу? — питав цікавий Грицько. Я би хотів хоч одну таку

велику злапати, як ви, — говорив дальше Грицько, тримаючи дядька за руку.

— Ти цікавий знати, га? Ну, то-ж слухай: Коли ти хочеш злапати таку велику рибу, як я, то мусиш взяти грубий мотуз і патик. Мотуз мусиш привязати до одного кінця патика і вкинути у воду, а другий конець мусиш кріпко держати в руці і уважати. Коли риба сяде на патик, то щобись тоді легесенько вхопив її за хвіст; но середині не лапай, бо риба слизька і може вицовзнутися з рук.

Грицько справді підбіг до риби і помацав чи слизька.

— А як вона скочить з патика, коли я схочу її злапати? — питався зацікавлений Грицько.

— Не бійся, не скочить! Риба дуже любить їздити на патику, лише роби, як кажу, а все буде добре! сказав дядько, усміхаючись.

— Чи риба є всюда, і в нашім озері? — питав Грицько.

— Є, є Грицьку! Рано навіть в росі їх можна здибати — потвердив дядько.

— А чому я їх ніколи не видів в нашім озері? — питався Грицько.

— Бо вони дуже говаються від таких малих, як ти, — але ти покажи їм патик, а побачиш, що якась риба вилізе провестися — впевняв дядько Грицька.

Скоро лише дядько вийшов з хати, Грицько вже шептав Марусі на ухо, щоби йшла з ним ловити рибу. Зараз кинулися шукати мотуза і патика; прибігли до стайні. В стайни стояла корова з телятком, а на рогах в неї був грубий мотуз. Грицько скоро здіймив його і привязав до патика, який Маруся знайшла між дровами і ледви тягнула за собою.

За хвилинку Грицько з Марусею бігли вузенькою стежечкою, що вилася поміж низенькими корчиками. За ними біг їх великий, чорний, кудлатий пес, Гривко.

Над озером Грицько поправляв свою вудку, а Маруся тимчасом шукала за вигідним місцем, яке знайшла між шуваром. Був там величезний камінь, на котрім обоє примістилися, а навіть пес Гривко, сидів собі коло них вигідно.

Грицько зі всеї сили кинув мотуз з патиком у воду, а за другий кінець патика держав кріпко за гудз.

Сидять, вони, тай сидять, а риба не приходить. Марусі вже надокучило стільки чекати, отже вона вилізла з шувару на беріг побавитися та налюбуватися пахучими квітками, — прислухатися милому щебетаню пташок. Гривко також пішов з нею. Він положив свою голову на передні лапи, і заснув.

Грицько сидів на камени сам, і держав грубий патик в руці. Він пильно приглядався всім рухам води. Під найменшою булькою йому привиджувалася риба.

Сонце вже ховалося за гори й ліси, а Грицько сидів . . . .

Нараз щось ворухнуло патиком. В Грицька серце забилося живійше. Він витріщив свої очи так широко, що здавалося — весь світ міг втопитися в них . . . На патик вилізла велика жаба. Вона здивовано дивилася на Грицька, а Грицько на неї.

— А може се справді така риба? — думав Грицько, недовіряючи собі.

Він легесенько притягав жабу з патичом до берега, щоби глянути, чи вона має який хвіст, за котрий він міг би її вхопити.

На дворі вже темніло, а Грицько радувався, що зловить дивну рибу. Він тягнув патик і готовився вхопити її за хвіст. Та ледви Грицько ворухнувся, як жаба шубовстнула в воду, і щезла. Грицько ще довго дивився в крутильце води, і думав собі:

— Я не хочу вірити, що се була риба, — а може . . . Се мусіла бути риба, я знаю... Але я ще її злапаю завтра! — і пішов до дому вечеряти . . .

Анна Арабська.

МАЛІ ГЕРОЇ.

Не думайте, любі діточки, що аби стати славним на весь світ героєм, треба бути дорослим. Зовсім ні. Шляхотне і готове до жертв серце б'є також і у молоденькій груди, треба лиш вміти слухати голосу малого серденька.

В Лондоні, столиці Англії існує товариство, яке називається „Royal Humane Society"; задачею того товариства є тим, які виратовують комусь життя, розділяти нагороди.

Отсе товариство існує уже цілих 135 літ. Кождого року воно оголошує світи, у яких нераз можна найти приклади незвичайного геройства і самопожертвования.

І так в трийцятих роках минувшого століття, в записках отсего товариства читаємо про одного молодого, бо ледви 16 літного хлопця, прозваного „Captain Fiser" ось таке:

В Лондоні втопився 14-літний хлопчина, коли купався в ріці зі своїм братом. Коли переводжено слідство, виступив 16-літний хлопець, і подав до протоколу, що він добув з води отсего утопельника, та на жаль, він прийшов за пізно кілька мінут і не міг вже його привернути до життя. Запитаний про імя, відповів, що його називають „Captain Fiser".

Здивований урядник запитав, відки він походить до сего надзвичайного імени. Хлопчина скромно відповів, що його сусіди надали йому се імя тому, що він вже виратував двох людей від смерти в ріці, а трох добув вправді з води, але на жаль, вже мертвих, бо прибіг запізно.

Коли урядникови потвердили свідки сі слова хлопчини, він його похвалив і обіцяв донести про се товариству „Роял Юмен Сосайті".

Хлопчина подякував і хотів продовжати опис нещастя, коли нараз вбіг хтось, голосно кличучи, що перед хвилиною впав якийсь чоловік у воду.

Заки присутні мали час стямитися, хлопець вже був над берегом ріки. На дворі було вже темно, а ріка в тім місци була надзвичайно рвуча; присутні почади кричати хлопцеви, аби даром не наражав життя, та радше заждав, поки наспіє дальша поміч.

— Ждати, — коли там гине чоловік!

І заки принесено ліхтарні та шнури — хлопець-герой битягнув уже на беріг не лиш мущину, але і малу дитину. Їм вратував життя лиш тому, що не ждучи на дальшу поміч, сам, з нараженням власного життя, кинувся сейчас у воду.

Як виявилося, мущина був пяний, і несучи дитину на руках, піткнувся і впав у ріку.

Коли по сім випадку урядник став продовжати так нечайно перерване переслухання, явився опять „Captain Fiser", хотяй все його убрання було до нитки перемочене.

Сей геройський вчинок молодого хлопчини згадане товариство величаво надгородило.

— — — — — — — — — —

Та не лиш через уратования життя другим відзначувалися молоді хлопці.

Як примір відваги і послуху може послужити 13-літний хлопчина, Арнолд. Коли в році 1797 Французи загрожували його родинному селови, батько Арнолда мерщій поховав все, що лиш міг на борзі зібрати з дорогоцінностей і гроша, хотячи хоч що вратувати перед наїздником. І дійсно, громада Французів вдерлася в село, пльондруючи і рабуючи все, що лиш попало. Батька Арнолда загально уважали богачем. Тому і Французи надіялися, що найдуть в його домі богату добичу.

Коли ворог надходив, усім вдалося втечи, лиш малий хлопчина, Арнольд, попався в ворожі руки. Та як його не страшено, хлопчина не хотів сказати, де його батько сховав гроші; він заєдно відповідав на всі погрози, що він не може нічого сказати, бо татуньо йому заказав. Даремно страшили його шаблями, даремно прикладано йому дуло карабіна до грудей, грозячи застріленням. Хлопчина дріжав зі страху на усім тілі, з плачем благав дарувати йому життя, та не зрадив таки нічого і остав слухняним словам свого батька.

Розлючені жовніри уже звязали йому руки і ноги та хотіли його вкинути в керницю, коли, на щастя, переходив дорогою якийсь висший офіцер. Сей дізнавшися про все, похвалив малого героя та забрав зі собою. А коли в невдовзі вернули родичі, глядаючи за своїм сином, він їх взяв в свою охорону і хвалив їх, що вміли виховати такого слухняного сина.

Та ми розповімо вам, любі діточки, про одного, ще молодшого від попереднього, героя. В місті Леопольдстад, в році 1811 в одній возівни, о годині 4-ій рано, вибухнув вогонь. В отсій то возівні находився склад всяких матеріялів, які дуже легко вибухають і сильно горять. На подвірю, коло возівні стояло кількадесять купецьких возів наладованих усяким добром. Підчас наступившого замішання, коли старанося передовсім видістати з подвіря вози з товарами, відзначився неустрашимою відвагою передовсім один малий, убого одітий хлопчина.

Коли остаточно погашено небезпечний пожар, найшов один богатий купець малого героя, як він з умучення і утоми положився на мішку і смачно спав. Збудивши його, дізнався, що хлопчина називається Франьо Ренц і є сиротою; приняв його далекий свояк, який однак сам не мав що їсти.

Купець щедро обдарував хлопчину, та приїхавши до столиці, розповідав усюди про малого героя. Вістка про него дійшла аж до відома царя. Цар так зацікавився малим героєм, що взяв його до себе і занявся його долею і вихованням.

Оттак всяке гарне діло найде завсігди належну нагороду.

Присяга.

Присягаю, що від нині
Я ледачим вже не буду;
Не змарную ні хвилини
Без праці і труду.
Бо сміються з мене люде,
І нагану всюди маю, —
Але сего більш не буде,
Бо я присягаю:
Я врочисто присягаю:
Присягаю, що від нині
Буду пильно про все дбати,
І робити, що лиш гідне,
Щоб пошану мати.
Нащо мені, щоб казали:
„От — ледача, зла дитина!"
Коли певно можу бути
Примірний хлопчина...

* * *

Ой, хто робить добрі діла,
Взносить себе на дусі,
А хто байдужний до всего,
Караєсь по заслузі...

С. М. Д.

ГАРНИЙ ЗВИЧАЙ.

В Італії поміж дітьми є звичай складати бібліотеки і роздавати иншим дітям, або школам.

Робиться се так: коли у якого хлопчика чи дівчинки є книжки такі, що хотілосьби, щоби і инші діти їх читали, то така дитина складає з тих книжок бібліотеку. Се нічо, що в такій бібліотеці нераз є всего лиш 5 або 6 книжочок. Сю бібліотеку вона посилає своїй часописи з просьбою, передати ті книжки тому, кому Редакція вважає потрібним; або й самі діти нераз кажуть, кому чи котрій школі книжки передати.

Звичайно таку бібліотеку присвячують кому небудь з своїх рідних або кому з улюблених письменників, чи памяти рідних героїв.

Часто діти збирають ті гроші, що їм дають родичі на ласощі і за них купують книжки до бібліотеки. Іноді для такої цілі збирається цілий гурток дітий і вони самі вибирають книжки, та посикають їх до редакції. Є такі діти, що зложили по 5 або і по 6 таких бібліотек і тим вони вчинили велику втіху і добро таким дітям, що не мають спроможности самі купувати собі книжочок.

Чи наші діточки не моглиб наслідувати сей прегарний звичай? Хто з вас охочий, нехай напише до нас, а ми подамо йому вказівки і ради, як закладати бібліотеки, та що до них купувати.

Сей звичай є дуже гарним до наслідування.

Книжки — се морська глубина,
І хто впірнув в них аж до дна,
Той хоч труду мав досить,
Дивнії перли виносить.

(Іван Франко).

ЗАГАДКИ.

1

Мила подруга.

Мов та весна
Гожа вона,
Та любенька, —
Мила така
Товаришка
Малесенька.
Найлюбійша,
Наймилійша
З подруг, діти,
Її знають,
І кохають
Всі на світі.

Хоч не видна,
Та хто до дна
В ній пірнає,
Той дивній
Скарби з неї
Витягає.

Скарби тії
Дорогії
Люблять діти;
И добрі люде
Люблять всюди
Їх на світі.

Вони радість
І веселість,
Потіха й сміх, —
Тай розрада,
І порада
Для всіх, для всіх...

Хоч не видна,
Та хтож вона,
Хто з вас знає?...
Вона мовчить, —
Та всіх навчить...
Ну... хто вгадає?

С. М. Д.

2

ХТО СЕ?

Бачить — не бачить,
Чути — не чує,
Мовчки говорить,
Добре мудрує;
Кривду соромить,
Правди навчає,
Часом жартує,
Смішки справляє;
Люба розмова;
Дай Боже, діти,
З нею до віку
Знаться — дружити.

3

Біда ріля, чорне насіння, хто вміє — посіє, хто знає — той відгадає?

4

Не корч, а з листочками
Не сорочка, а шита,
Не чоловік, а розмовляє?

5

Ні памяти, ні язика
У неї не має;
А що знає, — тобі скаже
І не забуває.

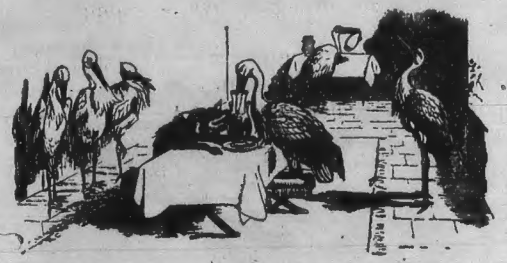

Праця і Забава.

6

Ребус.

	ко		ка
1.	—		—
	ва		рок

7

100 рож 100 іть г 1 у?

8

Шарада.

Перше з **другим** є у воза,
Однак скоро попсуєся,
Коли на **четверте** з **третим**
В повнім розгоні наткнеся.
Саме **трете** — заіменник.
Який? треба відгадати!
До **третього** додай **друге:**
Мусить кожда прачка мати.
І здивуєшся немало,
Що з усіх ся місто склало.

9

Льотогриф.

Коли на **п** ся зачинає,
То всяке дерево се має;
Як замісць **п** ти **д** положиш,
З него брата ночи зробиш.

Акростих.

Школа діточки милі;
Коли її не любите охочо;
Она едина ваша кохана,
Ласкава матір діточа.
А що се воно?

Ів. Микитин.

ПОРАДИ ДЛЯ ДІТЕЙ.

Ніколи не марнуйте часу.

Ходіть до школи. Робіть свої задачі точно і на час.

Ніколи не отягайтеся до завтра з тим, що можна добре зробити нині.

Читайте богато добрих книжок.

Над усім думайте, розважайте, а будете лішими, від ваших сусідів....

Не вчіться злого, звертайте всі свої думки на щось добре, коли бажаєте бути добрими. Вчіться любити щось гарне, чисте і святе, то і самі будете гарними, чисті серцем і сумлінним.

Приставайте з добрими для свого власного добра.

Будьте приличні. Тримайтеся чисто... Чистота — се здоровлє. А в здоровому тілі здорова душа і розум...

Чиніть добро другим, то і вам буде добре.

Будьте ввічливі, чемні, веселі і приємні для всіх.

Любіться...

ХТО МУДРИЙШИЙ.

Давно се діялося. Я ще маленьким був, ходив до школи на фармах. Школа від нас була далеко, і я мусів вставати рано, щоби бути на час в школі. За весь час мого ходження до школи, я ніколи не спізнився. Мене звали пильним школярем. Часом, навіть учитель мене похвалив, як було за що, і я йому був за все вдячний. Називався він Йосиф Косинин, і був моїм першим учителем, що навчив мене по українськи читати.

Одного літного дня, як всі діти вже були в лавках, кожде з книжкою перед собою, каже до нас учитель:

— Діти, нині для вас буде несподіванка. Ви вже дещо навчилися, деякі з вас вже кінчать першу клясу, отже, ви вже троха дещо знаєте, — але я не знаю: Хто з вас мудрійший? — мабуть ви всі цікаві про се довідатися. Отже, як ми довідаємося — хто з вас мудрійший? — питає учитель.

Ніхто не вмів відповісти на се питання. Були ріжні відповіди, але жадна не задоволяла учителя.

Нас було пятьдесять девятеро дітей.

Отже учитель каже до нас:

— Ми зараз дізнаємося. Хто з вас відповість точно на всі питання, — той очевидно буде мудрійшим в клясі, і заслужить на похвалу та надгороду. Надгорода будень десять українських книжочок.

Я страшно нетерпеливився, бо я дуже хотів виграти книжочки. Я перший, за всіх, найскорше підносив свою руку до гори, і був послідний, що опускав її на діл, — хоч часами і не знав що маю говорити та яку відповідь дати на питання учителя. Але даремні були мої бажання, — бо чим більше я нетерпеливився, тим більше плутався. Книжочок я не виграв.

Книжочки виграв один хлопчик на імя Стефан Дубило. Був се собі маленький хлопчина і дуже тихий. Звичайно, коли другі діти гралися, бігали на павзі, то він лише трохи побігає з дітьми і назад до школи. Він все мав щось до роботи...

Завдяки його пильности, — осягав він свої успіхи.

Тямлю, як нині, сі слова, котрі нам учитель написав крейдою на цілу таблицю:

„Не в тих сила, що кричать, —
Сваряться, пустують;
А в тих сила, що мовчать,
І тихо працюють"...

— Таким учеником між вами є Стефан Дубило. Честь йому за се!... Ось, твоя надгорода, — сказав учитель, подаючи гарні українські книжочки Стефанови.

Стефан подякував, а ми всі надгородили його гучними оплесками.

Всяка пильна праця приносить овочі і славу.

ПИТАННЯ.

Вважаю потрібним подати хоч деякі питання того учителя, бо знаю, що ви цікаві знати. Богато є ще дітей, котрі не годні відповісти на всі сі питання:

1. Який нині день?
2. Котрий се місяць?
3. Хто годен назвати дні тижня?
4. Кілько днів маємо в тижни?
5. Кілько є шкільних днів в тижни?
6. Кілько є робучих днів в тижни?
7. Як називається семий день тижня?
8. Кілько тижнів є в місяци?
9. Кілько місяців є в році?
10. Кілько тижнів є в році?
11. Кілько днів є в році?
13. Кілько годин має доба?
12. Як називаємо день і ніч разом?
14. Як називаємо місяці року?
15. Котрий се рік?
16. Яка се пора року?
17. Хто назве всі чотири пори року?
18. На які пори року ділиться рік?
19. Котру пору року ви найліпше любите? — Чому?
20. Опишіть докладно чому і котру пору в році ви найліпше любите?

ХИМЕРИ СЛАВКА.

Комедійка на 1 дію.

(З французького).

ДІЄВІ ОСОБИ:

Наталка, ... літ 15.
Інка, ... літ 10.
Славко, ... літ 13.

(Сцена: Кімната. Стіл, крісла. На право мала шафка. В глибині сцени маленький столик, на нім сифон, содової води і шклянка).

ЯВА ПЕРША.

(На сцену входить Славко з невеличкою книжечкою і читає її пильно).

СЛАВКО: О! Незвичайно цікава й поучаюча отся маленька книжечка про гіпнотизм. (Сідає, складає книжечку і ховає в кишеню). Значить, впливом магнетизму я зможу приспати першу-ліпшу особу, яка навинеться мені під руку, щоби тільки вона була нервова й вразлива. Я зможу зробити її слухняною всім моїм забаганкам. Се-ж незвичайно. Коли би я так приспав мого тата, то я сказавби собі купити роверове колесо. А я так дуже його хочу. Колиби знову так приспав маму, то вже тепер велівби я купити для себе обіцяний золотий годинник, а не ждати, поки не покінчу школи і не зложу матури... (Призадумується). Та не перехапуйся, любчику, наперед і від разу... Так міг би я казати закупити собі віллю в якійсь прегарній околиці... Я мушу старатися приборкувати дещо з своїх забаганок... Ох! чую, надходить Наталка. Укрию-ся. Не долюблю, як вона стає мене питати, що я тут

роблю, замість того, щоби вправляти на фортепяні. (Славко зникає на право в хвили, як з ліва надходить Наталка).

ЯВА ДРУГА.

НАТАЛКА: (Входить з рушником у руках): От! Малий дурачок. Він і не надіявся, що я була укрита за дверми... Чула я все, що ти, любчику, говорив. Дивіть, який мені! Ровер, золотий годинник. Що за смілість... (Сідає і береться мережати рушничок). Нехай би краще себе на хвильку загіпнотизував, щоби стати охотнійшим до науки!....

ЯВА ТРЕТА.

(Наталка і Славко).

СЛАВКО: (Півголосом): Починаймо без гомону... Розпічну свої вступні досліди над моєю сестричкою Наталкою... Вона дуже нервова... а передовсім як розгнівається... вона буде добрим предметом для приспання. „Засукує рукави і наближається до Наталки, що звернена боком до видців. Відтак поза її плечима починає виконувати свої рухи. Вони полягають на тім, що він то отвирає, то замикає руки, немов гласкаючи простір у малім віддаленю від голови Наталки).

НАТАЛКА: (До себе): Дивіться на того малого дурака... Він думає, що я його не бачу в зеркалі.

СЛАВКО: Питання, чи вона усне?... Ще ні!... Все ще рухає голкою... Трохи терпцю, воно прийде... В книжці написано, що воно не все однаково наступає... Потреба зосередкувати увесь свій вплив на дану особу, прогнати зовсім її волю... .

(Наталка обертається нагло і ударяє Славка. Славко остовпів) .

НАТАЛКА: Ти не надіявся сього... Коли-ж ти думаєш покінчити робити з себе сміхованця поза моїми плечима?

СЛАВКО: (Потирає побите місце): Ти могла би трохи лекше бити.

НАТАЛКА: Бю, як можу... А твоя лекція фортепяну? Далеко користнійше буде занятися нею, як бавитися дурницями.

СЛАВКО: Я робив малий досвід.

НАТАЛКА: Який?

СЛАВКО: Се дуже трудні річи, яких я учився у школі.

НАТАЛКА: (Подражнена): А я за мало мудра, щоби се зрозуміти, правда?

СЛАВКО: Я того не кажу.

НАТАЛКА: Слухай, зробиш ліпше, як вівьмешся до праці. (Розгнівана). Забирайся зараз, чуеш... (Встає).

СЛАВКО: Не горячися... Що за цяця... (Збирається до відходу). Але я ще розпічну свої проби. (Відходить).

ЯВА ЧЕТВЕРТА.

НАТАЛКА: (Сміється і сідає знова). Він одурів сьогодня... Мене приспати... Ні! ні! Се-ж смішне до розпуки. (Входить Інка).

ЯВА ПЯТА.

(Наталка і Інка).

ІНКА: Не розумію того, що се зі Славком від самого ранка. Вештається з кута в кут, робить якісь знаки і виконує якісь таємничі рухи руками — одним словом здурів хлопчисько. От що-й-но я бачила, як він наблизився до Нера, як простягав руки, як корчив і простував свої пальці. А таке воно смішне... Але Неро, розгніваний тою комедією, кинув ся Славкови просто на ніс.

НАТАЛКА: А не питала ти його про значіння сеї пантоміми?

ІНКА: Зовсім ні. Ми тепер поважно погнівалися.

НАТАЛКА: Погнівалися?

ІНКА: Так! Уяви собі, що я вчера застала сього панича перед отсею шафкою. (Вона вказує на малу шафку з боку). Він пробував її відчинити силою.

НАТАЛКА: Неможливо!

ІНКА: Він хотів неначе вломник дістатися до чоколядок у шафці, знаеш?

НАТАЛКА: А то ласун!

ІНКА: Ще з перед кількох днів остало дещо солоденьких помадок. Вчера каже він до мене: „Інко, якби так покінчити вже помадки". Коли я не хотіла вволити його бажанню, назвав мене скупиндрягою, дураком, гускою і Бог зна чим. Сказав мені, що мене тільки за те бити. Се розгнівало мене і я заявила йому рішучо, що не сміє промовити до мене більше ні одного слова.

НАТАЛКА: Він нечемний!

ІНКА: А недобрий і упертий, як цап! Але я йому відплатила.

НАТАЛКА: Слухай, Інко. Я тобі раджу зїсти помадки, бо инакше він зласує їх тобі, будеш видіти. (Віддає їй рушничок). Ось маеш, від учера мережаю для тебе отсей рушничок.

ІНКА: Дякую тобі сестричко.

НАТАЛКА: А як Славко надійде?... (Вона шепче Інці щось до уха. Інка сміється. В тій хвилі Славко показує з правого боку свою голову).

ЯВА ШЕСТА:
(Ті самі, відтак Славко укритий)

СЛАВВКО: Щось вони змовляються... (До себе). Я вас обидвох присплю... А то буде сміху... Страчу часу, але можу вже для самої приємности позволити собі на се!

ІНКА: Зараз, добре, Наталко?

НАТАЛКА: Зараз. (Виходить, Інка сідає на кріслі на котрім досі сиділа Наталка — боком до видців. Мережка в руках).

ЯВА СЕМА.

(Інка і Славко).

СЛАВКО: (До себе): Наталка забралася... Тепер ми обоє, мала зліснице... (Засукує рукави). Що до неї, я певний зовсім мого висліду. (Знов наближається на пальцях, починає свої таємничі рухи руками поза плечима Інки. Вона перериває свою працю і потирає рукою чоло).

СЛАВКО: (До себе): Ось, ось, вже усне.... Ще трохи... Тілько терпеливо... (Далі виконує свої рухи). Інка замикає очи й опирається о плече крісла).

СЛАВКО: (До себе): Се чудово! Вона засипляе. (Голоснійше). Спи! Я так хочу! (Продовжає свої рухи). Але-ж я задоволений... Вона заснула... Якби мені хто дав десять долярів. (Поважно). Встань. (Інка встає звільна). Ди-

віть, вона встає.... Що за вислід, що за величавий, вислід... А тепер йди в напрямі шафки, я так хочу... (До себе). Що за вплив маю на неї... А мало що хибувало, щоб я не стратив довіря до себе... Інка з примкненими очима йде звільна в напрямі шафки. Поперед неї Славко, звернений лицем до неї і виконуючи рухи руками перед Інкою). Шукай ключа від шафки. Я того хочу. (Інка виймає ключик із кишені фартушка). Се вже не вислід, се-ж правдивий тріюмф... Відчини шафку... (Інка робить се). Вийми помадки. (Інка слухає). Що за покора й послух! Я сам ще не повірив би, якби мені хто розказував... Тепер можу змусити її проти її волі, віддати мені всі помадки, яких мені ще вчера відмовила... Дай мені їх, я того хочу. (Інка виймає одну помадку з бомбоніерки і зїдає). А се що? Я-ж не казав тобі зїдати... Віддай мені бомбоніерку, я взиваю тебе віддати бомбоніерку. (Інка зїдає другу помадку). А се що знову? Вона не слухає мене. (Він старається вирвати бомбоніерку одною рукою, а другою гіпнотизує її далі). Зараз віддай! (Але Інка з замкненими очима звертається на бік і їсть далі помадки. Відтак звертається до малого столика, де стоїть склянка і сифон содової води). Що се вона робить? Вона вже зовсім не слухає мене... Зажди, чуєш, зажди, я того хочу... Вона не хоче мені ні кришки оставити, бачиш.... Стій, стій! Я так хочу! (Стукає ногою). Що-ж то, мій вплив стратив всю силу? (Він кидається за нею, але в тім моменті Інка відвертається; очи напів отворені; натискає сифон, а звідтам струя води б'є на Славка. Славко кричить): Боже мій, що се вона робить? Я-ж їй того не приказував!

ЯВА ОСЬМА.

(Ті самі і Наталка).

НАТАЛКА: (Сміється голосно): Але удалося!

ІНКА: (Отвирає очи й сама сміється): Ану, Славку, купайся, я так хочу. (Вона за ним зі сифоном, Славко утікає).

СЛАВКО: (Лихий): Сього вже занадто. Кпити собі з мене? (Розкладає рамена). Дивіть, як вона мене опорядила. Геть водою обляла.

НАТАЛКА: Добре зробила, що закпила собі з тебе.

Може се вилічить тебе з тої манії гіпнотизувати).

СЛАВКО: (Виймає хусточку і осушує себе): Але-ж се злосливість, се злобно.

ІНКА: Що-ж ти хочеш, ти мене змусив слухати тебе.

СЛАВКО: Але я не казав тобі їсти помадок.

ІНКА: А видиш, хто злобний.

НАТАЛКА: А тепер досить того, До лекції. Я так хочу. (Стукає ногою. Славко лихий відходить).

ІНКА: (Подає бомбоніерку Наталці): Тепер поділім'я помадками. (Відходять сміючися).

ЗАСЛОНА.

Реквізит до сценки: — Стіл, крісла, шафа, столик, сифон з водою, склянка, книжочка, рушник, голка і нитка, ключик і коробочка з цукорками.

ЯК КОТИКИ ПЕРЕХИТРИЛИ ПЕСИКА.

(В образках).

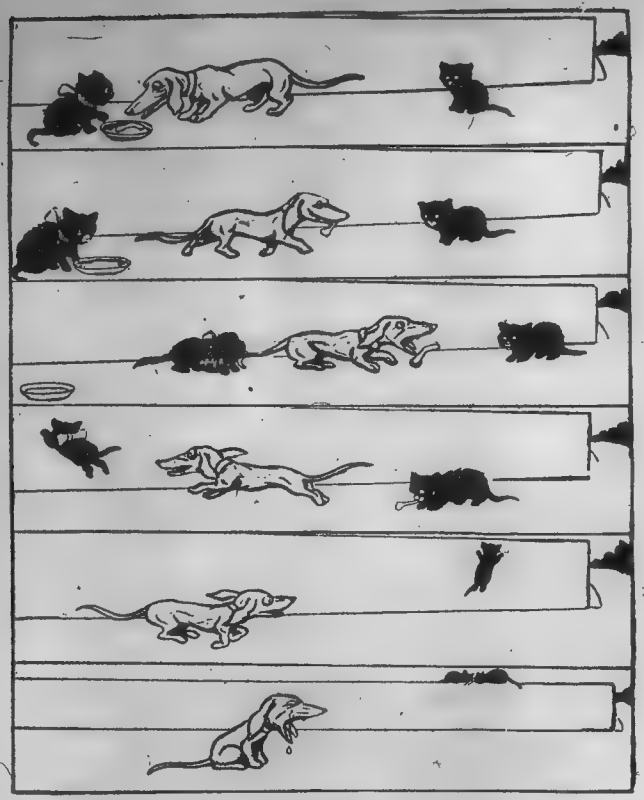

Хто до 25-го липня с. р. найкраще опише повищу пригоду котиків з песиком і пришле той опис до редакції „Діточого Світа", дістане в дарунку гарну книжочку.

Редакція.

ПРОХІД ПО ГОРОДІ.

Отсей рисунок, се плян города. Чорні місця — то травники; білі — то стежки; А і Б — то брами.

Належить ввійти до городу через браму А, перейти по всіх стежках так щоби перейти кожду стежку, але жадну з них не переходити два рази і вийти через браму Б.

Хто се влучно відгадає, всі загадки, ребус, шараду і льотогриф, той дістане гарний даруночок від редакції „Діточого Світа".

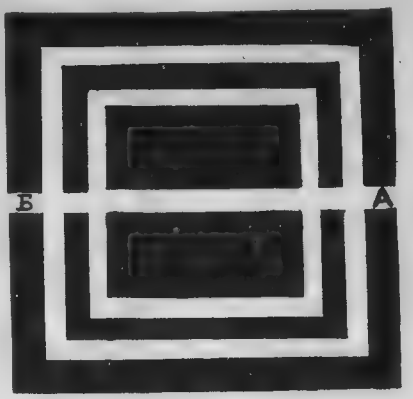

Дарунки даватимуться лише дійсним передплатникам. Хто не є передплатником, не може брати участи в преміях і нагородах, які „Діточий Світ" буде все давати.

Найбільшу нагороду дістануть ті діти, котрі зеднають нам богато нових передплатників.

Розвязки всіх загадок будуть поміщені в слідуючім числі.

Редакція.

ДЛЯ ЗАБАВИ І РОЗРИВКИ.

Забава в Суд.

Кілько є учасників забави тілько треба зробити з паперу рівних карточок. На шістьох карточках пишеться слідуючі назви: 1) предсідатель суду, 2) перший судія, 3) другий судія, 4) стражник, 5) обвинитель і 6) злодій. Інші карточки зістають **незаписані.** Сі карточки треба в однаковий спосіб завинути, вкинути до капелюха або шапки та помішати. Кождий учасник по старшині витягає одну карточку, і дивиться на боці, чи вона виписана чи порожна. Коли є написана назва одного з членів суду (1—5), то оголошуеся всім, яко відповідний урядник. Коли вона порожна, або на ній написане слово „злодій", то ховається карточку мовчки при собі. Пресідатель суду сідає за столом, по правій і лівій стороні оба судії (можна їм дати якісь відзнаки), а з боку стає вартовий, з питкою (жмутом) з хустинки в руках. Тоді являється обвинуватель і жалуеться, що йому вкрадено якусь річ, прим. годинник, шапку і т. п. Предсідатель взиває його щоб виявив судови, хто є злодієм. Обвинуватель завзиває на-ввад одну особу з решти учасників. Обжалований виступає на перед і доказує свою невинність тим, що предкладає судіям порожну карточку. За несправедливе донесення обвинуватель дістає кару і одержує приказ, відруге вказати виновника. Коли йому вдасться вгадати, хто має карточку з написом „злодій", то над „злодієм переводять судії суд і засуджують його на відповідне число ударів питкою. (Скрученого як мотуз хустинкою). Засуд виконує вартовий, який вичисляє на плечах бідного виновника означене число ударів.

До забави треба очевидно більше осіб (понад 10), а коли їх є менше, то можна замісць двох назначити лиш одного судію.

Питка.

(Гра молодіжи на Поділю).

Кладеся питку*) на землю. Довкола питки стають діти (хлопці і дівчата) в круг, тісно одно побіч другого, лицем до середини круга і всі держать руки поза собою.

Одно з дітей (вибране), питкар, бере питку, виходить з нею поза круг а йдучи довкола круга в право, подає неспостережено питку котрій-небудь дитині в крузі, яко ново-вибраному питкареви, — а сам іде дальше довкола круга, щоби станути в крузі на місце ново-вибраного питкаря. Ново-вибраний питкар, сейчас по одержанню питки, звертає ся в праву сторону і б'є свого сусіда (сусідку) питкою по плечах. Сусід має втікати на право довкола круга і станути знов на своє місце в крузі; а повинен зробити се, що змога, як найскорше, бо як довго утікає і не стане на своїм місци в крузі, так довго питкар має право а й повинен бити його питкою по плечах. Опісля ново-вибраний питкар йде з питкою довкола круга і віддає питку знов иншому, як поступив його попередник.

---

*) Питка — скручена хустинка, рушник чи кусник якої иншої шмати.

СМІХОВАНКИ.

По щирости.

Прийшов тато з міста, дає синкови медівник та й каже:

— На Василькуі та поділися з Івасиком по щирости.

— Як же то по щирости? — питає Василько.

— А так синку — каже батько. — Як переломиш медівник, то більшу половину дай Івасикови, а собі зістав меншу. Се буде „по щирости".

— Е, — каже аВсилько, — то дайте, тату, медівник Івасиковив: нехай він ділить „по щирости".

Також причина.

Мати до дітий: — Діти! Нині справуйтеся чемно і не галасуйте, бо тата рука болить, то не буде міг бити.

Учителька: Никольцю, скажи но, що маємо з гуски.

Никольцьо: Печеню, утробу і...

Учителька: і... і...

Никольцьо: Товщ.

Учителька старається помочи: Но, а що маємо у себе в ліжку?

Никольцьо: Блощиці, пані учителько.

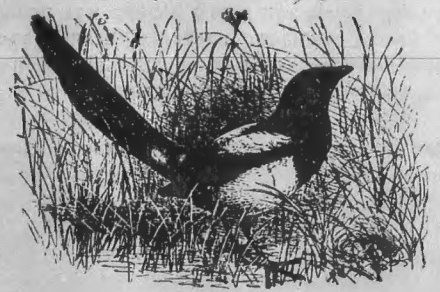

ПРИПОВІДКИ.

Де є охота, — там є робота.

Де нема охоти, там нема роботи...

* * *

Чемним, світ миленький,
Ледачим — гіренький...

* * *

Що собі зробиш, будеш мати,
Як учишся, — так будеш знати...

* * *

Працюй Іване, а будеш паном...

Працюй, роби, Катерино,
А буде з тебе господиня.

* * *

Хто часто в смуток вдаеся,
Того біда чіпаеся...

* * *

Хто добре серце має,
Веселим все буває.

* * *

Кому добре, той сміється,
А кому зле, той кривиться.

* * *

Доброму добре усюда,
А лихому все якась злуда.

Прибрана Вітчина.

Широке поле неначе море,
І ліс густий, зелений мов гай,
Хатки з корчів десь недесь біліють —
То наш заморський прибраний край.

Весело нам жити у ньому,
Бо тут є воля й свобода
І Ляхи нас тут вже не гноблять,
Тут наша прибрана вітчина.

Пташки співають веселі пісні,
Приносить радість нам весна,
І небо зоряне, прозоре
Тут наша прибрана вітчина.

Весною всюда радіють люде,
Що вже минулась остра зима,
Журчить водиця, дітвора граєсь,
Тут наша прибрана вітчина.

Рільники спішать з плутами в поле,
Сіють пшеницю, вівси, ячмена,
Усі до праці щиро беруться,
Тут наша прибрана вітчина.

Іван Новосад.

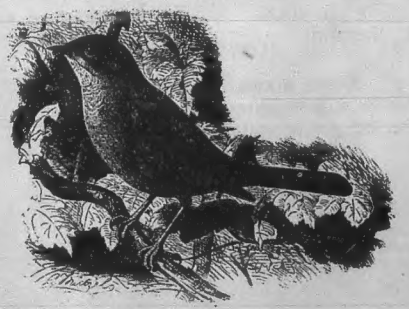

ПРИМІТКА РЕДАКЦІЇ.

Ось Вам, любі діточки, декілька загадок. Вони зовсім не такі тяжкі, як спершу виглядають; треба лиш дрібку над ними подумати, а зараз вгадаєте. Для тих діточок, які вівдгадають усі загадки, ребус і льотогриф, та гарно їх перепишуть на чистім папери, а під кождою з них допишуть розвязку і пришлють нам до 25-го червня, у нас найдуться гарні даруночки. Даруночки дістануть лише ті діти, котрі добре відгадали загадки, ребус, і льотогриф. Писати належить лише на одній стороні паперу.

Чи ви, діточки, не цікаві перечитати в слідуючім числі „Діточого Світа", кому і які дісталися даруночки?

Редакція.

Пречудна Машина.

Раз зійшлися Іван з Грицем,
Стали розмовляти,
Та про свої міста славні
Чуда вповідати.

Каже Грить, що у його місті,
В славній Буковині,
Найдивнійша є машина
На всій Україні.

То така то вам машина,
Грицько вповідає, —
Що як заяця в ню кинеш —
Шапка вилітає...

„Е, що, львівський Іван каже,
То в нас є машина!
Як хто заяця в ню кине
Вилетить шапчина!...

А як шапка не пасує
В машину кидає,
І в тій хвили другим боком
Заяць вибігає!"

УЧІТЬСЯ.

Учіться діточки,
Учіться любенькі,
Учіться пильно в школі;
Навчіться рідного —
Щоб в світі біленькім
Вам жилося на волі.

Учитися треба,
Щоб мудрими стати,
Щоб серце й душу скріпити—
Щоб силу і віру
У святій любові
Народу своєму посвятити.

С. М. Дорощук.

ДІТИ...

Маленькі ми ще діти,
Та щирі в нас чуття;
Ми все будем стреміти
До кращого життя.
Маленькі наші уми,
Та вчаться і ростуть —

Для добра, для народу
Весь свій труд віддадуть.
Маленькі наші очі,
Та бачать куди йти, —
Ми в праці все охочі,
То-ж дійдемо до мети...

* * *

Наука, праця й любов,
Вирве нас з всіх оков...

С. М. Д.

ПРАЦЮЙМО!

Працюймо, не спім,
Щасливі будем —
До школи спішім,
Там долю знайдем.

Доля в науці
Життя в освіті, —
Спішім до школи,
Працюймо діти!

Спішім до школи,
Знання дістати,
Щоб ще й до сили
Свій розум мати...

С. М. Дорощук.

АФОРИЗМИ.

Ой не гаразд діти
Вік свій марнувати,
Без діла сидіти,
І не працювати...

* * *

Мурашка працює без впину,
Працюй і ти, моя дитино.

* * *

На поли чемних
Пшеничний лан,
А на лінивих —
Самий бурян...

* * *

Чесну дитину
Люблять люде,
Чемній дитині
Добре всюди...

* * *

Не в тих сила, що кричать,
Пустують, сваряться,
А в тих сила, що мовчать,
І пильно учаться.

УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР

(В. Казанівського)

...Має на складі великий вибір книжок різного змісту, найновійших видань. Драматичні твори, шкільні книжки, прибори до писання, співанники з нотами і без нотів, молитвенники, Біблії, церковні співанники, рекорди, гармонії, ручні і устні, ноти, ножиці, бритви з найлучшої німецької сталі. Прибори до характеризації. Малюємо куртини і декорації по найнизших цінах. Все виконується старанно і скоро.

Рекорди Українського Національного Хору.

В нас можете дістати рекорди Українського Національного Хору, як і всякі инші. — Направляємо грамофони, виробляємо печатки різного рода. Оправляємо книжки. На замовлення висилаємо українські вишивані сорочки мужеські і женські та всякі инші українські строї....

Пишіть і шліть замовлення на адресу:

UKRAINIAN BAZAR

796½Main St. Winnipeg, Man.

ХТО ВЕСЕЛИЙ, ТОЙ ЗДОРОВИЙ!

А, коли Ви хочете все бути веселими, то не жалуйте $2.50 на рік, і читайте „Вуйка". „Вуйко" є одинокий ілюстрований гумористичний часопис в Канаді. „Вуйко" всі Ваші проблі ексскомунікує. і розібє всю камінну тугу в Вашого серця.

Оказове число висилається даром.

Передплату шліть на адресу:

WUYKO

590 PRITCHARD AVE., — WINNIPEG, MAN.

В ПРОСВІТІ СИЛА!

ХТО БІЛЬШЕ ЧИТАЄ, ТОЙ БІЛЬШЕ ЗНАЄ

Книжки, які діти повинні читати: —

1) Молодий Вік ч. I. і II. по ..... .40
2) У Школі і Подруги — дві сценки на 1 дію. ..... .10
3) Нечемне Ворона, з ілюстраціями ..... .20
4) Максим і Марко ..... .25
5) Пригоди Вовка Неситого, з ілюстраціями ..... .25
6) На Зеленому Острові ..... .35
7) Славянські казки ..... .30
8) Огляд українського письменства ..... .35
9) Історія українського письменства ..... .35
10) Чмелик, дуже гарний роман, в оправі 2.00
брошурований 1.50
11) Веснянні Квітонькы, Співанник для дітей ..... .25

„Діточий Світ" буде подавати спис діточих книжочок у кождому числі, а ви, діточки старайтеся їх мати. Просіть тата і маму, а вони певно не пожалують для вас нічого. Книжки се наші найбільші приятелі, бо дають нам науку і розраду, а наука робить нас сильними.

Книжки можете дістати в редакції „Діточого Світа". Замовлення шліть на адресу:

CHILDREN'S WORLD

683 BURROWS AVE. WINNIPEG, MAN.

Книжки, Які Можна Дістати в Редакції „Діточого Світа" за Пів Дармо:

	Коштують	наша ціна
Збірка повістюк	10 центів	6 центів
Перекотиполе	15 „	8 „
Мапа України	25 „	13 „
Вибір з Поезій Івана Франка	15 „	8 „
Недуги і Пошести	75 „	35 „
По наших селах	30 „	17 „
Думки і пісні	10 „	5 „
Світові байки і оповідання	15 „	8 „
Про соціяльне обезпечення	10 „	6 „
Читальня	20 „	11 „
Тайна Германського шпіона	15 „	8 „
Словарик пояснення чужих слів	75 „	45 „
350 загадок і відгадок	15 „	9 „
Порадник для женщин	15 „	9 „
Про волю віри	15 „	9 „
Незвичайні Дива Природи	20 „	12 „
Збірка розвідок о природних наукаx	5 „	3 „
Наше життя і його конець	25 „	14 „
Картинки з військового життя	10 „	6 „
Іван Франко	15 „	9 „
Словарик писання чижух та не дуже зрозумілих слів	— — 25 „	15 „
Книжок вартости на	$4.60 дістанете	$2.75

CHILDREN'S WORLD

683 BURROWS AVE. WINNIPEG, MAN.